

SALVE

Prienų „Žiburio“ gimnazija

Jaunųjų kalbininkų konkursui

Nr. 5 (124) 2015 m. kovas

Mieli svečiai ir Prienų „Žiburio“ gimnazijos bendruomenės nariai, sveikiname Lietuvos Respublikos jaunuosius kalbininkus ir jų mokytojus, svečius, rėmėjus, atvykusius į tradicinę, jau 16-ąją, Jaunųjų kalbininkų konkurso baigiamąją šventę, skirtą kalbininkams Jonui Kazlauskui ir Antanui Lyberui atminti. Ačiū už nuoširdų prisilietimą prie lietuvių kalbos versmių, už įdomias įžvalgas ir šiltą santykį su gimtuoju žodžiu. Geros Jums šventės ir puikių įspūdžių!

Prienų „Žiburio“ gimnazijos lietuvių kalbos mokytojos

„Žiburio“ kalnelis, ant kurio stovėjo senoji „Žiburio“ gimnazija

Iš prisiminimų apie Joną Kazlauską

Justinas Marcinkevičius:

Tikrumas yra tai, kad žmogus yra, ir tai, kad jis patvirtintų savo buvimą. Tai jis, žmogus, privalo dirbti, būti savo srities gilus žinovas ir jos tęsėjas. Žinau, kada susitikom 2 gimnazijos klasėje Prienų „Žiburio“ gimnazijoje, buvo tylus, neišsišokantis, nesiekiantis pasirodyti, priešingai, jis buvo tikras kaimo vaikas. Tikrumo jis norėjo ir iš kitų. Gal nedeklaravo šito savo noro, bet galima buvo kažkaip tai matyti ir atspėti, kad jo žmogaus matas buvo tikrumas. Nežinau, ar aš tilpau į jo tikrumo supratimą, bet šiaip, tegu dar ir jaunatviškai, nebuvom susipykę.

Jis galėjo bet ką studijuoti, bet kam atsidėti, bet kuriai mokslo sričiai.

Jis vis tiek buvo tarsi leistas į šį pasaulį knygoms – rinkti knygas, kurios jo specialybei būtų atrama.

Pasikeisdavom savo džiaugsmams ir rūpesčiais. Laikau jį savo viso gyvenimo draugu, nors kitą pusę to gyvenimo mes leidžiam atskirai.

Bonifacas Stundžia:

Jis novatoriškiausias pokario kalbininkas. (...) Labai rūpinosi jaunais žmonėmis, vadovavo jų darbams (...) Dirbo su mokiniais kaip su kolegomis (...), atitiktų gal ir šių laikų dėstytojo ar profesoriaus supratimą.

Pagal Ramintos Jonykaitės interviu

Gimnazistai – rajoninio skaitovų konkurso dalyviai

Jaunųjų kalbininkų konkursas – jau šešioliktas

„Nieko dvasingesnio nei širdingesnio už kalbą tauta neturi“ (E. M. Arntas)

Kad namas saugiai ir ilgai stovėtų, jo pamatams visada reikia tvirtų ir kokybiškų medžiagų. Taip ir gimtajai kalbai – reikia stabilaus pagrindo jau vaikystėje. Kas jį formuoja – ŠEIMA, MOKYKLA, VISUOMENĖ? Turėtų formuoti, bet tenka pripažinti, kad šiandieninių tėvų ir vaikų pirštai vis dažniau chaotiškai bėgioja kompiuterio klaviatūros klavišais, ieškodami jau paruošto produkto. Nebereikia mąstyti, kurti, svajoti. Viskas yra paruošta. Taip ir dingsta kūrybiškumas, rūpinimasis tautos ir netgi savo esybe. Gal dar ne vėlu šį procesą pristabdyti ir *(nukelta į 2 psl.)*

Mokome ir mokomės

„Išties sunkus darbas mokytis kalbos. Lipdai žodį prie žodžio, konstruoji sakinį, kaip architektas jungi juos į visumą, į darnų rišlų tekstą, kol paleidi,“ – pernai esė konkursui rašė mano mokinys Marijus. Tikrai, galvoju, gal čia apie mus, lituanistes, – Levutę, Liną, Nijolę, Živilę, Snieguolę, Danutę, Ireną, Rūtą, apie mūsų darbą... Apie tą nuolatinį lipdymą – apie tą amžiną norą išmokyti rast savo tekstą, perskaityt potekstę, apie džiaugsmą, kad atrado jaunas žmogus skaitymo malonumą, kad tampa kultūros žmogumi.

Lituanistinė veikla mūsų gimnazijoje turi senas gražias tradicijas – juk esam Just. Marcinkevičiaus, J. Kazlauskos mokykla. Mūsų veikla neapsiriboja vien pamokomis. Aišku, džiaugiamės gerai išlaikytais valstybiniais egzaminais, šimtukais. Dirbam įvairiose vertinimo komisijose – konkursų, olimpiadų, valstybinių egzaminų, redaguojam „Salve“, vadovaujame Gimnazijos mokinių seimui, organizuojame ir vedame įvairius renginius, netradicines pamokas Maironio, S. Nėries, Vaižganto muziejuose, šią žiemą su ketvirtokais aplankėm Putino tėviškę – skaitėm poeziją ant Aušrakalnio. Iš bendradarbiavimo su istorikėmis gimė projektas „Renesansas LDK“. Vis ieškom būdų ir kelių į vaiko sielą, kad išgirstų, kad prabiltų pats. Pradėjome skaityti klasiką kitaip – mokiniai nufilmuoja tokių siužetų, kad negali nesižavėti jų išmone, kūrybingumu. Ir džiaugiesi, kad dygsta ta gerumo sėkla, kad jaunas žmogus prakalbina klasiką.

Mūsų gimnazistai su visa Lietuva rašo Nacionalinį diktantą, didžiuojamės savo skaitovais, rajoninių konkurso nugalėtojais, respublikinių renginių ir konkursų dalyviais ir laureatais. Mūsų mokiniai kasmet dalyvauja ir tampa laureatais konkurse „Kuriamė pasaką“, laimi rajoninėse olimpiadose. Mokinių kūryba spausdinama tęstiniame kūrybos almanache „Prienų krašto vyturiai“. Nepaminėjau visų veiklų – mes turim ir Metų mokytoją, ir vadovėlių autorių, mes labai skirtingos, bet ir labai panašios – mums smagus tas sunkus darbas, mes mokom ir visą laiką mokomės, nes žinom – nėra didesnės prasmės už tą lipdymą – savęs pasaulyje ir pasaulio aplink save...

Rūta Pūrienė, gimnazijos lietuvių kalbos mokytojų metodinės grupės pirmininkė

(*atkelta iš 1 psl.*) padėti jaunam žmogui susigaudyti greičio ir informacinių technologijų epochoje, pasirinkti prioritetus.

Tradiciškai kovo mėnesį į Prienų „Žiburio“ gimnaziją susirenka būrys entuziastų, kuriems rūpi lietuvių kalbos likimas „skaitmeninio amžiaus“ virtualioje tikrovėje. Nuo 1999 metų mūsų gimnazijoje vyksta Kauno apskrities bendrojo lavinimo mokyklų ir gimnazijų Jaunųjų kalbininkų konkursas, skirtas J. Kazlauskui ir A. Lyberiiui atminti. Jo tikslas – puoselėti lietuvių kalbos tradicijas, tirti ir vertinti lietuvių kalbos situaciją viešojoje erdvėje, ugdyti mokinių rašto ir kalbos kultūrą, kūrybiškumą, pagerbti iškilus kalbininkus: baltistą profesorių Joną Kazlauską, senosios „Žiburio“ gimnazijos auklėtinį, ir leksikografą Antaną Lyberį, buvusį „Žiburio“ gimnazijos mokytoją ir direktorių. Šiomet rugpjūčio 1 d. Jonui Kazlauskui sukaktų 85 metai. Taigi, mūsų šventė vyksta garsaus jubilėjaus išvakarėse.

Idėja rengti kalbinių darbų konkursą kilo lietuvių kalbos mokytojai Marijai Vitkauskaitėi. Turime bendraminčių mokytojų ir gabių, veržlių mokinių. Į konkursą darbai atkeliaudavo iš įvairių Kauno apskrities bendrojo lavinimo mokyklų ir gimnazijų. Konkurse yra dalyvavę moksleiviai iš Punsko ir Seinų. Nuolatiniai konkurso dalyviai yra Kauno rajono Rokų gimnazijos, Kauno „Aušros“, Kauno „Saulės“ gimnazijos jaunieji kalbininkai ir jų mokytojai. Šiomet galime pasidžiaugti brandžiais kalbos tiriamaisiais darbais, kūrybiškai pateikta nuomone esė žanro tekstuose.

Labai džiugu, kad kiekvienais metais į šventę atvyksta vis kiti žymūs Lietuvos žmonės: J. Kazlauskio premijos laureatė, jo mokinė, Klaipėdos universiteto profesorė, habilituota daktarė Audronė Kaukienė, Klaipėdos universiteto Baltistikos centro vyresnioji mokslo darbuotoja, humanitarinių mokslų daktarė Jūratė Sofija Laučiūtė, VU habilituotas daktaras Bonifacas Stundžia, docentas, VU Fologijos fakulteto dekanas Antanas Smetona, VU dėstytoja Irena Smetonienė, rašytojas Vytautas Bubnys, poetas Eugenijus Ališkanka. Šiais metais vėl sulaukėme svečio iš Vinių. Tai VU docentas, Baltistikos katedros vedėjas Jurgis Pakerys.

Šventės metu prisiminsime žymiuosius kalbos puoselėtojus – Joną Kazlauską ir Antaną Lyberį, pasidžiaugsime mokinių darbais, pakalbėsime apie lietuvių kalbos problemas ir išsiskirsime supratę, kad tapome daug gražesni ir sutvirtėję. Lauksime kitų susitikimų.

Živilė Jurkšienė, gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja metodininkė

Rajoninės lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados dalyviai

Džiaugiamės gimnazistų pasiekimais

Rajoninio pasakos konkurso laureatė

Samanta Marcinkevičiūtė, II kl.

Rajoninio meninio skaitymo konkurso nugalėtojai

II vieta – Silvija Acaitė, III kl.,

Rugilė Žurauskaitė, IV kl.

III vieta – Domykas Baronas, III kl.

Rajoninio Jaunųjų filologų konkurso nugalėtojas

Marijus Giraitis, IV kl.

Rajoninės lietuvių kalbos ir lite-

ratūros olimpiados nugalėtojai

I vieta – Mintarė Kliokytė, I kl.,

Silvija Žemaitytė, IV kl.

II vieta – Augustė Lyberytė, II kl.,

Sigita Venčaitytė, III kl.

III vieta – Simona Andriukevičiūtė, II kl.,

Ugnė Revinskaitė, III kl.

Mintarė Kliokytė, I klasės mokinė, ir Silvija Žemaitytė, IV klasės mokinė, atstovavo Prienų rajonui respublikinėje lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje.

Laiškas rašytojui

Džiugu, jog mokyklinių rūpesčių įkarštyje abiturientai geba atrasti laiko ir kiek kitokioms literatūros pamokoms. Viena tokių kūrybinių pergalių – gimnazijos abituriento Marijaus Giraičio sėkmingas dalyvavimas Maironio memorialinio muziejaus inicijuotoje akcijoje „Rašau laišką rašytojui“. Tarp beveik šimto akcijos dalyvių Marijai pavyko parašyti vieną iš kūrybiškiausių laiškų ir laimėti nominaciją „Įdomiausio laiško autorius“. Laureatai buvo pakviesti į Maironio memorialinio muziejaus organizuotą vakarą, kur jaunieji kūrėjai skaitė savo laiškus, dalijosi kūrybine patirtimi. Simboliška, jog ranka rašyti akcijos dalyvių laiškai buvo išsiųsti rašytojams. Smagu, kad Marijus laiškas neliko be atsako. Rašytoja Kristina Sabaliauskaitė, gyvenanti Londone, padėjo Marijai už šiltus žodžius ir palinkėjo „neapleisti domėjimosi Lietuvos istorija ir literatūra, mokytis kuo daugiau kalbų, svarbiausia – savarankiško, laisvo ir drąsaus mąstymo.“ Ko gero, šis linkėjimas tiktų visiems skaitantiems, kuriantiems – besidomintiems literatūra.

Ištrauka iš laiško rašytojai, romano „Silva Rerum“ autorei, K. Sabaliauskaitėi

Gerbiamoji Kristina Sabaliauskaite,

[...] Trilogija, novelių rinkinys, straipsniai šiandienos pasaulio ir dailės istorijos temomis, „Rafinerija“ – gausus kūrybinio teksto krautis, toks kultūriškai ir istoriškai turtingas, jog kaip patranka prasimušė į pirmąsias gretas mano skaitinių sąrašas ir vargiai užleis pozicijas Donelaičio būrams, mykoliukams su severiutėms ir prakalboms į maloniusius skaitytojus. Klasėje pajuokavau, kad Švietimo ministerijai vertėtų pralatyti mokymo programas ir vietoj senųjų raštų sudėti visas tris „Silva Rerum“ dalis, gal bent tada istorija moksleiviams neatrodytų toks sustabarėjęs archyvinis ponų su žilomis barzdomis mokslas, o nušvįstų visai nauja šviesa kaip gyvas, provokuojantis ir svarbiausia, įdomus mokytis dalykas. (Tokiu rafinuotą LDK laikų intrigų ir skandalų, kokių atradau romano puslapiuose, dabar retai išgirsi!)

Kai dar buvau neatradęs skaitymo džiaugsmo, literatūrą prisileisdavau tik sukandęs dantis ir suraukęs nosį – iš didelio reikalo. Bet prieš penkerius metus, mokytojos įbrukta pirmoji „Silva Rerum“ dalis ir žodžiai „skaityk, patiks“ turbūt pralaužė ledus. Ir patiko. Iki dabar atminty išsaugojau tą atkasto katino baisumą ir Milkantų sodo fantastiškumą. Žaviuosi, jog gebate atrasti vis naujų simbolių įvaizdžių, turtinančių skaitytojų vaizduotę – Viešpaties Apvaizdos siūsta žiurkė, Maro Mergelė raudonu šydu, perlai su jūros šukutėmis, asmeniniai sodeliai, hairemas tarp miškų. Išties, trilogijos istoriškumas savo informatyvumu tiesiog įtraukė, džiaugiausiai gebėdamas atpažinti tikras istorines figūras, gal, sakyčiau, retkarčiais net labai šiuolaikiškai interpretuotas, bet dėl to romanas nepraranda savo charakteringumo, o siužetinės linijos netampa banalios. [...] Imdamas Jūsų knygą, žinau, jog joje visada rasiu kokybišką turinį, dailiai suregtą, kaip Jūs sakote, kilometrinių sakinių – informatyvų ir visada kuriantį lengvą, plastišką vaizdą. Todėl ir norėjau Jums parašyti. Mano lietuvių kalbos mokytoja dažnai sako, jog iš tuščio puodo košės neišvirsi. Tiesa, Jūs pripildėt tą puodą gyvos istorijos žinių ir dabar labai sėkmingai jomis vaišinate skaitytojus. Tikiu, jog galėsiu ir toliau semtis iš Jūsų kūrybos puodo, džiaugtis, stebėtis Jūsų minčių polėkiais – maitinti protą ir saldinti savo širdį.

Marijus Giraitis, Prienų „Žiburio gimnazija“, IV klasė

Gimnazistai – Nacionalinio diktanto dalyviai

Jaunųjų kalbininkų konkurso darbų vertinimo komisija

Živilė Jurkšienė – Prienų „Žiburio“ gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja, vertinimo komisijos pirmininkė; Raminta Jonykaitė, žurnalistė, Ramutė Šimukauskaitė, laikraščio „Gyvenimas“ redaktorė, mokytoja Marija Vitkauskaitė, konkurso iniciatorė, Rūta Pūrienė, Prienų „Žiburio“ gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja.

Esė ir kalbos tiriamųjų darbų ištraukos

Paula Piliauskaitė, Kauno „Saulės“ gimnazijos II kl.

Anglų kalbos įtaka Kauno „Saulės“ gimnazijos mokinių šnekamosios kalbos leksikai

Mikalojus Daukša yra pasakęs: „Aš tiktai smerkiu mūsų gimtosios lietuvių kalbos apleidimą, kone išsižadėjimą ir bodėjimąsi ją. Duok Dieve, kad mes laiku apsidairytume ir iš to praradimo kada nors prisikeltume“. (...) Suprantama, kad visais laikais paaugliai vartoja slengą, vadinamąją jaunimo kalbą. Akivaizdu, kad nežengsime žingsnio atgal ir neatsisakysime bendravimo internetu ar SMS žinutėmis, nenustosime žaisti internetinių žaidimų, nesustabdysime vartotojiškos visuomenės tempo, gyvenimo kaitos. Bet bendraamžiai turėtų keisti požiūrį į gimtąją kalbą, suvokti jos vertę. Nors daugumai gali iškilti klausimas: „Ką aš vienas galiu pakeisti?“ Manau, galima pamažu svetimybes stumti iš savo žodyno, ieškoti tinkamų gimtosios kalbos žodžių, išgirsti dainingą jų skambesį.

Abiturientų Šimtadienio akimirka

Mintarė Kliokytė, Prienų „Žiburio“ gimnazijos I kl.

Pasaka ne pasaka arba Trumpiausia lietuvių kalbos istorija

Tačiau užvis labiausiai Kalba mylėjo savo tėtį – Joną Jablonskį, tikrą lietuvį. Tėčiu šį mokytą vyrą praminė todėl, kad jis tiek daug išminties jai atskleidė, tiek daug naujų dalykų išmokė. Jis, kaip tikras tėtis, prieš miegą sekdamas pasakas apie linksnius ir prielinksnius. Paaiškino, kaip reikia savaitės dienas ir raides vadinti. Dar ir visokių naujadarų iš užsienio privežė, kad Kalba tiesiog nenustygo vietoje iš noro juos visus sužinoti. Jablonskis it darbštus tvarkdarys sudėliojo į vietas visą užklydusių keliauninkų paliktą sumaištį. Kalba dar niekad nesijautė tokia atgijusi ir pasitikinti savimi. Nesvarbu, kas ką sakytų, kad ir ką rašytų, Ji žinojo esanti lietuviška ir viena archajiškiausių kalbų pasaulyje. Labai mylima ir saugoma. Ji buvo pasiryžusi padaryti bet ką, kad visas pasaulis išgirstų pačią nuostabiausią – lietuvių - kalbą.

Jurinta Urbanavičiūtė, Kaišiadorių r. Žiežmarių gimnazijos III kl.

Brangiausias protėvių palikimas – kalba

Nieko širdingesnio ir dvasingesnio už kalbą tauta neturi, todėl mes negalime parduoti savo kalbos, negalime jos iškeisti į jokią kitą pasaulio kalbą, nes ji yra neįkainojama, jos vertė nesuskaičiuojama. Branginkime, gerbkime ją ir didžiokimės tuo, kad daugelis gali pavydėti mūsų kalbai skambesio, archajiškumo, didingos istorijos.

Daiva Sorokovaitė, Rokų gimnazijos II kl.

Gimtosios kalbos vėliavnešiai iš Rokų apylinkių

Rašytojo Kazio Borutos dukra Eglė Borutaitė-Makariūnienė pasakojo, kad karo išvakarėse Birštone buvo surengtas literatūros vakaras, kuriame dalyvavo ir rašytojas Kazys Boruta. Pranešėjas labai daryta kalba, bjauriai iškraipdamas rašytojų pavardes, ėmė pranešinėti vakaro programą. K. Boruta neapsikentęs atstojos ir šūktelėjo: „Jei nemoki, tai nedarkyk lietuvių kalbos!“ Smarkiai įpykęs, trenkęs durimis išėjo iš salės. Kilo triukšmas, Borutų šeima vos spėjo parbėgti į Pajiesį. Borutai grėsė sušaudymas vietoje, tačiau gimtosios kalbos vėliavos jis neleido sutepti.

Neda Pogoželskaitė, Prienų „Žiburio“ gimnazijos II kl.

Keikimės? Keikimės! ...Lietuviškai

Rytas. Atsikeliu iš lovos, pasiražau ir prišoku atverti lango. Deja, su liaukiu ne gaivaus pavasarinio oro plūpsnio ar paukštelių čirenimo, o keiksmazodžių virtinės! Pro mano langus eina vaikas su draugu, iš jo lūpų kaip varlės lekia keikimai – deja, nė vieno lietuviško. Kodėl mes vartojame iš kitų kalbų atėjusius keiksmazodžius, kurių prasmės net nesuprantame, kai mūsų kalba yra turtinga žodžių ir iš jų gali kilti begalė įdomių ir neįprastų keiksmų? Taigi, kodėl mums, lietuviams, nesikeik... lietuviškai?

Agnė Viligurskaitė, Alytaus miesto Putinų gimnazijos IV kl.

Deminutyvų morfologija ir stilistika Salomėjos Nėries poezijos rinkinyje „Prie didelio kelio“

Statistinė S. Nėries penkių poezijos rinkinių analizė parodė, kad „Prie didelio kelio“ rinkinyje pavartota daugiausia deminutyvų palyginti su kitais rinkiniais. Dažniausiai vartojamų deminutyvų priesagos yra tokios pačios kaip ir bendrinėje lietuvių kalboje. Daugiausia analizuoto rinkinio mažybinių žodžių yra padarytų su priesaga -elis, -ė ir -ėlis, -ė. Jos sudaro 76,7 proc. visų vedinių. S. Nėries poezijos rinkinyje „Prie didelio kelio“ deminutyvai dažniausiai vartojami malonumo, mažumo bei kartu malonumo ir mažumo reikšmėmis. Rastas vienas gausumo reikšmę turintis atvejis ir keturi deminutyviniai žodžiai, turintys specialią reikšmę. Visai nerasta deminutyvų, turinčių menkumo, ironijos reikšmę. Tai lemia eilėraščių temos ir lyrinio subjekto kalbėjimo situacija. (...) Kaip savarankiški kalbos vienetai, deminutyvai poezijos rinkinyje „Prie didelio kelio“ pavartoti 104 kartus.

Marijus Giraitis, Prienų „Žiburio“ gimnazijos IV kl.

Aš girdžiu tave kalbant ir galiu pasakyti, kas tu esi...

Tiesa, „norint daugiau pasakyti, reikia mažiau kalbėti“, – pastebėjo prancūzų rašytojas A. Periušo. Nors kodėl turiu šnekėti mažiau, jei galiu postringauti daug ir papasakoti apie save dar daugiau? Tačiau gebėjimas patylėti, ko gero, atskleidžia net tai, ko nepavyksta pasakyti žodžiu. „Yra daugybė būdų pažvelgti į žmogaus sielą: ištartas žodis, kontekstas, intonacija, žvilgsnis, judesys, veido mimika... Tai tartum kalbos ženklai, kuriuos mes, deja, prastai mokam, paviršutiniškai ir blogai suprantam“, – rašė Justinas Marcinkevičius. Vadinas, gimtoji kalba yra daugiau nei lūpomis ištartas žodis, ją jaučiame širdimi, matome akimis, todėl net ir lietuvių tylą suprantu geriau, nei bet kokią svetimą kalbą...

Protų mūšis „Kraštas, kuriame gyveni“

Samanta Kazlauskaitė, Birštono gimnazijos 12 kl.

Didžioji priežastis

Taip ir gyvenu savo vaikystės žemėje, kuri manęs nepaleidžia, nes turbūt KAŽKAM – ne tik man – TO REIKIA. Ir gervių klyksmas ausyse jau skamba kaip priesakas, kurį privalau tesėti.

Nunešu gėles prie paminklo mūsų namų sodelyje. Paminklo Jonui Kazlauskui. Ažuole virpa JO bruožai.

Ir turbūt jau suprantu, ką reiškia medyje išskaptuoti žodžiai: „Tauta gyvena kalboje“. Noriu gyventi. Juk turiu didžiąją PRIEŽASTĮ.

Labiausiai grūdina pralaimėjimai

Kalbiname Agnę Matulevičiūtę – Januškis, pirmųjų respublikinių lietuvių kalbos konkursų atkurtose nepriklausomoje Lietuvoje laureatę.

Šiuo metu gyveni toli nuo Lietuvos, bet, tikiusi, prisimeni mokyklinius metus. Kuo Tau buvo svarbūs laimėjimai gimtosios kalbos ir literatūros konkursuose?

Esu dalyvavusi ir tapusi laureate ne viename respublikiniame konkurse. Manau, laimėjimai truputį išlepino – gal per daug lengvai buvo pasiekti? Labiausiai grūdina pralaimėjimai, jei jiems nepasiduodi. Dalyvavimas įvairiuose lietuvių kalbos konkursuose paskatino paskaityt knygas, kurių kiti niekad nė neatsivertė.

Ką prisimeni apie „Žiburį“?

Atgal žiūrint atrodo, kad viską spėjom, daug dirbom, bet nepersidirbom. Iš savo mokyklinių metų prisimenu prancūziškus žydros spalvos suolus ir neeilinius

mokytojus, kurie elgėsi su mumis kaip su suaugusiais žmonėmis, mus mokė su meile. Tai rusų kalbos mokytoja Regina Stonytė, istorijos – Vida Degutytė ir Vilija Leseckaitė–Juodsnuokienė, muzikos Reda Pažėraitė–Černiauskiene, fizikos mokytojas Vydmantas Petraška, kūno kultūros Dalia Šklėriūtė, matematikai Aidas Aldakauskas, Zina Dobilienė, lietuvių kalbos – Andrius Baltuonė, Nijolė Šervenikaitė, informatikos Renatas Grubevičius. Nors „Žiburį“ baigiau beveik prieš dvidešimt metų, bet juos visus prisimenu labai ryškiai – jų humorą, geranoriškumą, jautrumą mūsų nesėkmėms ir pergalėms. Jie mums leido reikštis – ir scenoje, ir klasėje, ir per pertraukas, ir per „Salve“.

Prisimenu tuometinio direktoriaus Juozo Padvelskio kalbą, sakė, kad esame dėžės. Bet tikrai ne dėžės buvom, gal gėlės – mokytojai turėjo pritaikyti tinkamą trąšą, kad žiedai išsiskleistų arba, nepritaikius, nepražystų.

Ką palinkėtum šių metų Jaunųjų kalbininkų konkurso dalyviams?

Mokykloje, manau, iš visų jėgų reikia mokyti savarankiškumo ir pasitikėjimo savimi, nes gyvenime niekas jokių pagalbos rankų netiesia, - kiek varo mokykloje užvestas stūmoklis, tiek ir eini...

Kalbino Miglė Kazlauskaitė

Gimnazijos diena – svečiai ir mokytojai

Kryžiažodis apie kalbą ir kalbininkus

Pirmieji teisingai išsprendę kryžiažodį šventės pabaigoje bus apdovanoti.

1. Vienas iš žymiausių latvių kalbininkų.
2. Poetas, kūręs naujadarus ir domėjęsis tarmėmis.
3. Lietuvių liaudies dainų rinkėjas ir leidėjas, lietuvių žodyno ruošėjas.
4. Lietuvių kalbos žodyno kartotekos rinkėjas.
5. Kalbininkas, gimęs Matiešonių kaime.
6. „Lietuvių kalbos istorijos“ autorius.
7. Kalbininkas, dirbęs „Žiburio“ gimnazijoje.
8. Kalbininkas, rašęs lenkiškai, rusiškai, slovėniškai, čekiškai, vokiškai, itališkai, prancūziškai ir ... lietuviškai.
9. Prahoje išleistas „Lietuvių kalbos gramatikos“ autorius.
10. Kalbininkas, emigravęs į

Gimnazijos diena

Kovo 6 dieną, penktadienį, Prienų „Žiburio“ gimnazijoje vyko Prienų „Žiburio“ gimnazijos – P. Martišiaus diena. 8 valandą ryto mokyklos bendruomenė susirinko Prienų Kristaus Apsireiškimo bažnyčioje, kurioje buvo aukojamas Šv. Mišios už mokyklą, mokytojus, mokinius ir gimnazijos direktorių, kunigą Peliką Martišių.

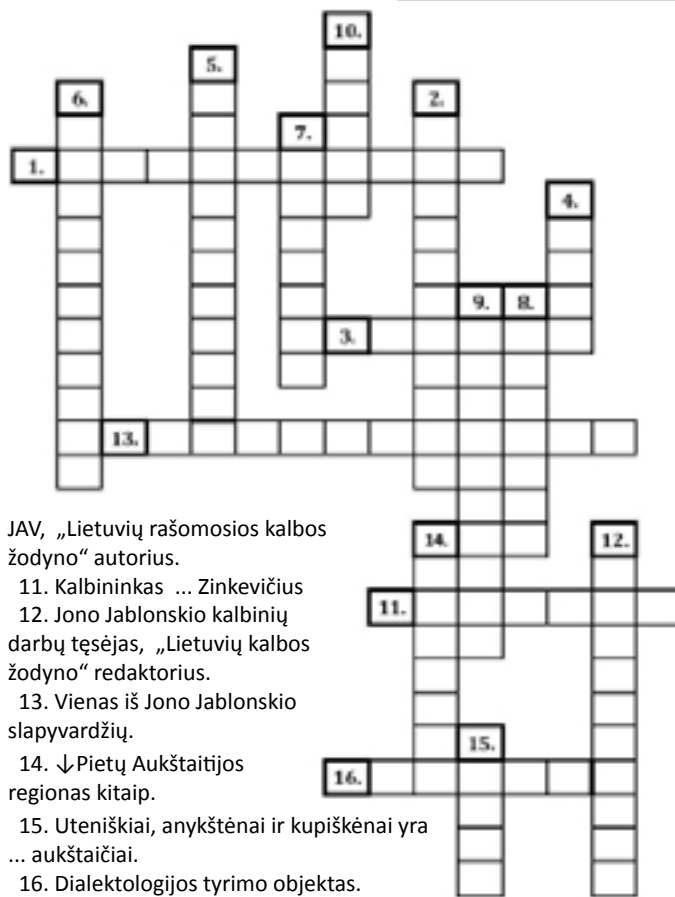
Po Šv. Mišių visi mokiniai grįžo į mokyklą ir klausėsi paskaitų apie profesijas. Paskaitas skaitė ir diskusijose dalyvavo buvę gimnazijos mokiniai: Antanas Keturakis, Vytautas Bartulis, Sandra Mekšriūnaitė, Marija Grybauskaitė, Nerijus Deimantavičius, Jonas Aleknavičius, Aldona Augustinienė, Mantas Bendinskas, Rita Petravičiūtė–Kleizienė, Rasa Kučinskaitė–Ulinauskienė, Dalius Dulkė, Darius Šneideris, Martynas Žilionis, Raminta Jonykaitė, Agnė Ambrasaitė, Karolis Abramavičius. Pasibaigus paskaitoms, buvo pusvalandžio pertrauka, per kurią mokytojai galėjo pabendrauti su buvusiais mokiniais, išgirsti jų sėkmės istorijas.

GMS nariai mieste dalijo saldinius su „Žiburio“ gimnazijos užrašu, klausinėdami praėivių apie Gimnazijos dieną. Po pertraukos mokiniai grįžo į klases pas auklėtojus aptarti Gimnazijos dienos paskaitų.

Vėliau „Žiburio“ gimnazijos aktų salėje gimnazistamas ir svečiams vyko koncertas. Jis prasidėjo sveikinimais bei gimnazijos himnu, kurį atliko Lukas Bartulis ir buvęs mokinys Vytautas Trakymas. Koncertavo ir kiti gimnazijos mokiniai, moksleiviško teatro studija parodė spektaklį „Noriu į Paryžių“ pagal J. Erlicko eiles.

Renginį vainikavo gimnazijos direktorės padėkos buvusiams mokiniams ir buvusių gimnazistų linkėjimai dabartiniams gimnazistams.

Liucija Ališauskaitė

JAV, „Lietuvių rašomosios kalbos žodyno“ autorius.

11. Kalbininkas ... Zinkevičius
12. Jono Jablonskio kalbinių darbų tęsėjas, „Lietuvių kalbos žodyno“ redaktorius.
13. Vienas iš Jono Jablonskio slapyvardžių.
14. ↓ Pietų Aukštaitijos regionas kitaip.
15. Uteniškiai, anykštėnai ir kupiškėnai yra ... aukštaičiai.
16. Dialektologijos tyrimo objektas.

Prienų „Žiburio“ gimnazijos laikraštis
Adresas: J. Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.
Tel.: (8~319) 52430.
El. paštas: salveziburys@gmail.com
www: http://ziburys.prienai.lm.lt
 Nr. 5 (124) 2015 m. kovas

Laikraštį parengė Justė Olševičiūtė, Liucija Ališauskaitė, Domantas Milaševičius, Marius Matulis, Silvija Žemaitytė, Ugnė Revinskaitė, Miglė Kazlauskaitė, Vaida Marčiulionytė.
Maketavo Ineta Balčiukynaitė ir Rimgailė Brūzgaitė.
Konsultavo Levutė Karčiauskienė ir Nijolė Šervenikaitė.